

A'

TSÁSZARI ÉS KIRALYIFELSÉG'
ENGEDELMÉVEL,

Nro. 53.

Költ Bétsbenn, Karátson Havának (Deczembernek),
30-dik napján 1800-dik Éíztendőben,

Béts.

A' Fels. Magyar, és Erdélyi Kanczelláriák-
nak, az elébbi Cs. Királyi Rendelés szerínt, na-
gyobb bátorságnak okáért, Budára kellett vol-
na le-költözni; de mivel a' környűlállások jobb-
ra változtak, és a' minden órán meg-készűlen-
dő békességnek reménylése újlag fel-éledt: a'
Fels. Magyar és Erdély Országí Kanczelláriák
is, az Ő Felsége' utóbbí kegyelmes parantsolat-
jához képest, már most tsak Pozsonba fognak
egy kis időre le menni.

G g g

Deczember' 27-dikén reggel Bétsbe érkezett Fő-Hertzeg Károly St. Pölteni Fő-kvartélyából, és azon örvendetes hírt hozta magával, hogy 30 napig tartó Fegyvernyugvás kötött a' két hartzoló Felek között. Bátran lehet reményleni, hogy a' békesség is nem sokára megkélkül, ha az ellenség alább szállíttya fennhéj. jazó kívánságait. — A' mint dél után a' Városon kerefzűl kotsizott a' Fő H—g, nem volt az útfákban szünete a' köz örömet kijelentő Ellyen kiáltásoknak.

Ugyan az nap Nádor-Ispányunk Ő Fő-Hertzege is bé-rándúlt Bétsbe Laxenburgi Fő-kvartélyából; a' hová a' fel kelt Seregnek nagyobb része szerentsésen el érkezett; sőt Béts Városába is jött már bé szép számmal mind a' lovas, mind a' gyalog Seregből.

December' 26-dikén reggel a' következő nyomtatott Hírdetmény ragasztaték fel az útfák fzegleteire:

Minden Ház-birtokosok kötelesek 12 órák eltélése alatt azon lovaknak számát bé vallani, akár hámos lovak, akár paripák legyenek azok, mellyek az ő házaikban találtatnak; feljegyezven egyfzersmind a' valóságos Uroknak neveiket.

Béts, Dec. 25-dikén 1800.

Gróf Mitrovszky Fridrik

Város Kapitánya.

December 27-dikén az Universitas ajtajára ezen értelmű írott Hírdetmény volt kifzegezve:

Értésére esvén a' Város Kommendánsa H. Würtembergnek, hogy kész a' tanuló Ifjúság a' Város őrizetére: azért, hogy egynéhány Kompá-

niát lehessen belőle felállítani, Dec. 30-dikán 11 órára öszve hivattatnak a' korosabb Ifjak az Universitas szalájába, hogy neveiket felíratatván a' többi rendelkezéseket is bővebben megérthessék. Nints semmi kétség abban, hogy valamint 1797-dikben kitett magáért hazafiúi buzgósága által a' Deák-ság: úgy ez úttal is megfelel a' várakozásnak.

Béts; Dec. 26-dikán 1800.

Az Universitas Tanátsa.

December' 28-dikán ezen Hírdetmények tétettek közönségessé:

I. Minekutána Dec. 24-dikén, e' folyó esztendőben, bővségesen értésére adódott a' Közönségnek, melly nagy munkában legyen a' békességnek meg kötése; és egyzersmind, ugyan az akkori Hír-adásban, meg is hívódtak volt, minden hív Alattvalók, és Polgárok, hogy kivált a' magok Vagyonjának egygyesült erővel való védelmezésére, készen álljanak; már most jelentetik, hogy a' Ts. Királyi, és Frantzia Seregek között, 30 napi fegyvernyugvás köttetett, 's az is meghatározódott, hogy a' mellyik Fél a' 30 napi fegyvernyugvás után az ellenségeskedést újra el akarja kezdeni, 15 nappal előre hírt adjon a' másik Félnek; és így, mind öszve, a' nyugalom 45 napig tart:

Ellent nem állván mindazáltal a' békesség minden órán lejendő meg köttetésének bizonyos reménylése, az Ország okos igazgatásának természetiből foly, hogy-míg a' békesség kötés tökéletességre menne a' magunk védelmezésértzéző készületekben, leg kisebbé is meg ne restüljünk; mivel egyedül ettől függ, az egész Biroda-

lomnak, a' különös személyeknek, és minden jószágainknak bátorságos meg maradások.

Melly a magunk óltalmazására meg határozott tüzéből, el végeztetett annakokáért:

1.ör. Hogy a' kik magokat a' személy szerént való hadi szolgálatra el tökéllik; a' városban, a' Schottenhofon: a' külső városokban pedig a' Biráknál adjanak hírt; hol őket az Igazgató Hadi Tárnok Kommisszáriussai fel írják, mint 1797-ben; 's az itt kormányozó Hadi Tárnok Mester Hg Würtembergnek el intézése szerént, a' szolgálathoz be állítják.

2.ör. Hogy azok, a' kiktől a' magok személyében való Katonáskodás ki nem telik ugyan, de fegyverek vagyon: a' köz igyekezetnek előmozdítása végett, adják be azokat a' Város Fegyver-házába; mellyeket, a' békességnek meg kötése után, onnan mindenkor el vihetnek.

Austriai Birodalomnak Lakosai! ti egy igen boldog, és kegyelmes Igazgatás alatt éltetek. — Egész Európa ezt hiszi, köz meg egygyezéssel. — Austriaiak! a' ti buzgó ragaszkodásotok a' Valáshoz, a' Fejedelemhez, és a' Hazához; a' ti jó erköltsötök, 's ennyi hadakozások között is egyenlően mutatott bátor szívűségtek, örökség szerént való kintsetek néktek; másoknak pedig követésre való példa. És bár a' hadi szerentse, minden Országokra 's Nemzetekre nézve, változandó szokott lenni; a' melly, magából foly az emberi dolgok természetéből: de valamelly Nemzetnek erköltsbeli tökéletességeit, az ő bátorságát, hűségét, 's az Uralkodóhoz, hazához és Hithez ragaszkodó indulatját (a' melly az em-

bernek leg főbb kintse, és vigasztalása) semmi úgy le nem nyomhatja, sem el nem változtathatja; hogy az ismét fel ne emelkedjen, 's mindenek előtt ki ne tesszen.

Egész a' szerentsés végig, és a' békességig, kövessetek el hát mindent, a' mit a' közjónak meg tartatása kíván; 's a' melly' végnek el érésére ti most, a' Mindenható Nevében elő állítottok.

Bétsben Dec. 28-dikán 1800.

Gróf Léhrbach,

Státus Minister, 's tellyes hatalommal fel ruháztatott Udvari Kommisszárius.

II. A' Dec. 24-dikén ki adott Ts. Királyi parancsolat melly szerint minden Idegenek kötelesek ide hagyni Béts városát; ismét meg újittatik.

Béts Dec. 28-dikán 1800.

Ley Erhárd,

Cs. Kir. Alsó Austriai Tanácsos,
és Policzia Direktor.

Dec. 24-dikén Az Udvari Ujság hívtalbeli tudósításából olvassuk, hogy az említett hónap 18-dikán költ jelentések szerint, mellyek az akkori Steinkircheni Fő Kvártélyból jöttek, a' F. M. L. Kienmayer Serege tüzes tsatázásban vólt az ellenséggel. Mellynek vége lévén, hogy a' Katonaságot valamennyire ki pihentesse, Vöcklabruckig vízfőzra vonúlt; 's a' Sereg is az alatt módott talált abban, hogy a' Traun vize jobb partján, igen alkalmas helybe verje magát.

A' mint Károly ő Kir. Hge jelenti pedig ezen hónapnak 20-dikán, Kremsmünsterből: nagyon szükségesnek látta ő Kir. Hge, hogy az ellenséggel szüntelen tsatázott hátúlsó rélzét a' Armádi-

ának, a' Rezerva Sereggel meg erősítse; 's a' mind a' kettőből egygyé lett nagy Seregnek, F. M. L. Schwartzenberg Hertzeget rendelje vezérül. Maga pedig ő Kir. Hge abban foglalatoskodott: hogy a' szüntelen való hadakozás, mindennapi utazások: 's illy kemény téli időben a' pulzta ég alatt való tanyázások által nagyon el lankadt Seregnek megnyugtatósa, és újítása végett, az Inn vize háta megé azt vízfíza vezesse.

F. M. L. Auffenbergtól Dec. 13 dikán, ez a' jelentés jött: Vinschgannak Laas nevű városkájából, hogy minekutánna Engadeinban az ellenség felettebb előre nyomult, 's elől járó Seregeit szinte Scámig ki terjesztette: az említett F. M. L. által látta, melly szükséges legyen, az ellenséget meg kémlelni; 's ezt olly szerentsé- sen végre is hajtotta, hogy 2 Batalion Vezért, 25 Tisztet; és 307 köz embert ejtettünk fogság- ba; 's egy zászlót is nyertünk. A' mi vesztesünk 4 hóltból, és 3 meg sebesedettből állott; de ezek közt egy Tiszt sem volt.

Az Olasz Országai Seregünk Vézere, Gen. Gróf Bellegarde Dec. 12-dikén költ tudósítása sze- rént, Generálmajor Sustek, Finale és Centó vá- rosait, ezen hónapnak 10-dikén meg támadta; hogy az ellenséget, mind a' Modénai, mind a' Bonóniai részeken egyaránt nyughatatlankodtat- hassa. — Finale ellen Obristlajdinánt Munkátsi vitt egy Seregszakaszt; és ámbár nyakason ellent állott az ellenség, ő mindazonáltal a' várost meg vette. De a' nap bé estveledvén, tsak ugyan el- szökött éjtzaka leg nagyobb része a' Fr. őrző Se- regnek. Hanem a' Kommendáns még is fogságunk.

ba esett, 30-ad magával; azon kívül számon el estekből, 's meg sebesedtekből állott a' vesztése; és a' Finálénál talált minden hajóikat is el foglaltuk. Ellenben a' miéink közzül, 12 holt, és 25 sebesedett meg.

A' Centóra ütött Sereg, a' mellyet maga Gen. Sustek vezérlett, jól járt egy reggeli köddel; mert annak bé fedése alatt, egészen a' Város alá ment, 's a' kapuk előtt vólt Strá'sákat a' mi Húzfárjaink leg nagyobb részint le vagdalták. A' mellyből lárma támadván, a' Fr. őrző Sereg azonnal fel készült a' maga védelmezésére. Gen. Sustek egynéhány ágyú lövést tétetett a' Kapu felé, 's a' Városba gránátokat is vettetett bé. Mellyekre tüzessen vízfzsa löttek ugyan a' Frk: de még is tsak hamar el hagyták a' Várost, 's egy Il Roicho nevű kis várba vízfzsa vonúltak. Ezután, a' Generál Kvártély Mester Stábból Kapitány Bittnert elküldte Gen. Sustek, egy Trombitással, hogy az ellenséget kívánják fel kapitulálásra. Kiket egész a' kapuig el is bocsátottak; de akkor egyszerre minden hadi törvények ellen rájuk löttek, 's ez az érdemes Tifzt nagy sebet is kapott, a' bal lábán. A' mellyért Gen. Sustek erőssen fenyegetődván, hogy a' Várost ölfzve lövöldözteti, az ellenség is mingyárt hajlott az alkuvásra; mellynek ereje szerént, az erősségből ki takarodtak; és az őrző Sereg, a' melly egy Batalion Vezérből, 35 Tifztekből, és 180 köz emberből állott, hadi fogollyá lett. A' mi egész Seregünkben tsupán tsak egy Katona esett el, 's egy sebesedett meg.

Grätz Dec. 18-dikán. Az itt lévő Ország házából, tegnap ólta ki van dugva Stíria Zászlója; 's minden betsületes lakosokat hívnak, vagy a' személyes fel kelésre, és fegyver fogásra: vagy a' pénzbéli hadi segítségnek adására. Allottak is már sok Ifjak Katonának; 's tellyes reménység van, ezen ditséretes rendelésnek igen jó előmenetele felől.

Cseh Ország.

Prága Dec. 17-dikén. Minden itt lévő Katonaság Isteni tiszteletet, 's imádságot tartott a' templomokban, ezen hónap 15 dikén, hogy az Egek tartsák meg, és boldogítsák Károly ö Kir. Hgét, a' ki az Inn vizéhez ment, hogy a' Ts. K. Sereg vezérlését által vegye. — A' polgárok szintűgy imádkoztak ö Kir. Hgéért, más ki rendelt napon.

Prágából Dec. 1-ső napján. A' Frantziák ellen mostan talpon álló Cseh Országi Sereg felállításának emlékezetére, valamelly Prágai Fábrikában, egynéhány olyan findsákat és pipákat készítettek: a' mellyeken mind Fő, mind Al-Tisztek, 's Közemberek vagynak le rajzolva formaruhájokban; mind pedig illyetén írás olvastatik: Ide! ide siessetek! mert Király-fi Vezérek.

Frantzia Ország.

Brüsszel Dec. 11-dikén. Tegnapelőtt értek ide mind Gen. Clarke; mind az Orosz Gen. Báró Sperengporten. Tegnap mind a' polgári,

mind a' katona Tisztek köszöntésére mentek Gen. Clarknak, és azomban az ágyúk is ki süllyesztettek a' bástyákon. Később az egész gyülekezet az Orosz Generálishoz ment, hogy megtegye nála a' tiszteletet. Dél után bővebben megismérkedtek egymással a' két Küldöttek. Estve egygyütt voltak a' Játék-színben. Ma nagy vendégséget tartott a' Város' Előjárója, melyhez az egész Orosz Követség hivatalos volt. — Ezen Újsághoz lehet adni azt is, hogy az északi Udvaroknak Küldöttyei hová hamarább öszve fognak gyűlni Brüsszelbe. Ez tehát mintegy neme lészzen a' Lunevilli Kongressusnak, tsak hogy itt tsupán az északi Fejedelmeknek, a' Pruszsus Királynak, és a' Fr. Respublikának dolgai fognak szóban forogni.

A' melly ágyúk és egyéb hadi készületek valának tartalékul itten, hónap mind útnak indíttatnak az Ármádia felé. — A' Katonaság mind egyre költözködik ezen által; mellynek egygyik része Maintznak, a' másik Dijonnak tart a' tartalék sereghez.

Magyar Ország.

Pozsonból Dec. 26-dikán. E' folyó Hónapnak 24-dik napján, igen rövid betegsége után, meghalt itt Cs. Királyi F. M. L. Dévay Pál, a' Mária Theresia Rendjének Vitézze, és a' felkelt Magyar Nemes Sereg Dunán innen való Szakaszának kommandírozó Generálissa, ditséretes életének 74-dik esztendejében.

A'
Hadi Történetek
és

A' Magyar Hírmondó
sok esztendőig volt Hív Írójának
K E R E K E S S Á M U E L
Úrnak emlékezetére írtt, 's hozzánk
érkezett Gyász-versek:

I.

--- --- Dignum laude Virum Musa vetat mori,
Coelo Musa beat. --- --- --- ---
H o r a t.

Fényes két Haza' látkörein sűrű fellegek, újra
Látfszatnak tornyodzní. Halált szórnak le talántán
Majd mi közinkbe' alá, kénkövel tölt öleikből? —
'S ime Apolló' harsány tárogatója fülembe'
Bús hangokra szedett nótáit, zengi keservvel! —
Múzsá, nagyon keseregsz! De, ki sírját látom
előttem?

Fájdalom! úgymond, ismét egy Hazafit Kere-
kesben.

Még pedig egy buzgó Hazafit veszténk. — Ki
valóban

Gyámola nyelvünknek volt, 's ékes tzímere, min-
dég

Fő díze, fényes tsillaga a' Magyar Égnek. —
Azért is

E' díze, majd ki-haló Százunknak, légyen arány-
zott

Tárgya keservinknek, 's mérsékeltt bánataink-
nak. —

E' mondom, kiben a' Haza's honnyosi Litteratúra'
Több akadályok közt is, fel nyúlt ofzlopa
dőlt el. —

E' nagy kárt könnyezzük, hála-adó szemeinkel. —
— Bátor meg nyillt a' keserű, 's mély bánat-
helyének

Zárja, mi nálunk egy ideig, méltó, hogy azomban
Szüntessük meg-eredt nagy bánatainknak az
árját!

Mert jól tudjuk, — bánatos érzés! 's szinte na-
ponként

Látjuk, az élet színt' olyan, mint a' töredékeny
Kristaly üveg, 's mint a' ki-feseltt szép gyenge
virág-szál. —

El törik az, szaporán mikoron gyöngy fénye ke-
tsegtet.

Ez, le felé kanyarítja fejét, 's el hal — ha, pa-
rányi

Dér tsipi meg, 's el-ényézik balzsamos illatozása.
— Így, ha dagályos habjai zúgnak, tér Otze-
ánnak,

Refzket még az okos Kórmányos is, el merülését
Félte' hajójának, 's mindnyájok' vég-veszedelmét,
Mert itt képzeli, e' sík térségnek közepette. —

— Így, ha meg indul gyakran fergeteges szele
zordon

Ejzszaknak, már a' magasabb Hegyek' oldalain,
száz

Elztendős Tölgy-fákra füttyölve le-tsap, gyöke-
restől.

Egyre ki-tépi, ki dönti helyéből, földre terítti
Nagy zuhanás közt őket, 's több darabokra
hasítja.

E' képp' hány ezer embert öl, 's tefz idő-
nek előtte

Tsendes sírja' homályos mélyjibe' durva Halál! a'
Kik felesebb hasznára lehettek volna Hazának? —
A' kik is, a' közjónak előlmenttére ügyeltek? —
Még magokat jól birták izmos tagjaik itten? —
Egygyik, ezeknek sorjában, még tsak minapában
Tündöklött jelesen, (mint a' több Ègi világok —
Közt a' nap kimutatja magát) kedves Kere-
kesse

Két Haza népének. Tsuda! Már a' boldog Egeknek
Szent palotáiba' költözvén tölünk, Nemes és nagy
Lelke amott, a' dítsőség' puha karjai közt is
Fénnyével ragyog. — Ó boldog Lelkeknek, öröktől
Fogva, ki rendelt lakhelye, dítsöült Kerekesse
Honnyunknak, benned Lakozik! — 's onnét
homoly artzal

Nézi Világ' tündér piatzánn maradott Unokáit,
Èl hát még? — Tapsolj Magyar! e' nagy gyer-
meke végét

Èrő Százunknak, Tsak testel vála mi tölünk. —
Meg dítsöült Lelke pedig körülünk lebeg. — Erre
Kéri, tanítja Barátit: „ugy éljenek òk is ezen túl
„Hogy a' Közhaszon' óltárára le rakva gyümölsit
„Lankadhatatlan munkásságoknak, diadalmas
„Pállya futások, nagy Jutalom-bért vonjon után-
na! „

Nintsen azért az Halálnak durva bilintse alá, le
Zárva, ki másnak, nem tsupa önnön haszna után
járt.

Sem terebélyes Tziprusa ágai, gyáfzos homállyal

Nem fedezik, mőhval győpőszűlt sőr-dombjok'
azoknak,

A' kik úgy élnék, 's hálnak mint e' bős Kere-
kes. Mert.

A' ditsőségnék fog, mennyei fénnyé felettek
Ott is örökre lebegni, ijesztő szent suhogással! —
— Jertek azért Ti Hunnia' magzati, mondjátok
áldást

E' halhatatlanság' fija' ditsősűlt tetemére!!! —

Koprorsó tzm:

Ez, tudós Kerekes' Magyar ég' szűlöttje
Lakása.

Jaj! Kora porba' halál, százokat egyre Ka-
páll! —

II.

E l e g i a.

Qui gemitus iterum? video stellantia late

Regna tremunt! — tristi vertitur axe polus.

En patriae luci delangvent, florida marcent.

Rura, peritque rosis, qui fuit ante color.

Sibilat aura gemens — lugubris sibilat aura

Nec mulcet pansum turba canora polum.

Quis luctus volucres? quis moeror turbat in agris?

Cur raucum in silvis dat Philomela sonum?

Tristia portendunt late convexa Tonantis

Lauri delangvent, laurea silva, hederæ.

Moeror habet musas; — pallent sine honore

Corymbi.

Moeror habet fontes, moeror habet nemora.

Moesta vocant Kerekes, Kerekes Heliconia saxa

TE Samuel Kerekes heu! nemus omne
vocat.

O Sors! Pannonicis nondum satiata ruinis;

O Sors! o duris syrtibus edita sors!

Non parcis cuiquam? convellis pectus amici?

Disjungis socios? tetrica — dira — fera!

O lauri! o multo congesta labore corolla

Quae cinxisti quondam tempora docta: — ja-
ces?

O Samuel Kerekes tua mors tecum abstu-
lit ecce

Omnia! jam jam hinc sunt mellea melle Tuo:
Fallacis nimium nimium spes irrita mundi

Gloria, Deliciae, Blanditiae Veneres.

Vanae estis, vanas rapide solvimini in auras

Quae vix apparuit gloria Vestra perit:

Quae vix arrisit, se jam fortuna recondit,

Et tristi vultu nos refugit miseros.

Crudelis cunctis mihi Sors crudelior uni

Heu per quam tanti facta rapina viri.

Pectora tunduntur, rumpuntur viscera planctu!

Vivendum est sine TE svavis amice mihi?

Magna mei TU pars, — sine Te mihi vivere
non est

Vita, brevi Tecum fors pia rura colam.

Interea tumultum conspergens flore quotannis

Vere novo ternas defoliabo rosas.

Dicens, heu! Samuel Kerekes] sic floruit
olim

Sic praemature captus ut haecce rosa.

— Qui transis tristi suspirans corde viator

Pauca legas: Samuel, qui jacet hic Kerekes:

Semper vernanti fuerat decorata corolla,

Ast ei nunc ornat sancta corona caput:

Vita brevis nostra est; — marcescit graminis
instar

Flos noster, rigida contumulamur humo.

ECCE DeCEM quater hic vitae vix attigit annos

Dum moritur — cineri fausta precatus abi!

III-

Ut postquam validae quercus interna teredo

Corrosit fibras, lentis hinc flatibus illuc

Pellitur, extremae propior propiorque ruinae:

Sic ubi morborum funesta licentia corpus

Invadens, artus lento depascitur igne;

Membra cadunt, vigor omnis abit; ruit inde
quod ante

Erectum steterat corpus Cervice decorâ:

Heic documenta dabit KERÉKES Fato meliori

Dignus, qui postquam pacem bellumque fidelis

Hungaricae Genti plus quam duo lustra canebat,

Sustulit hunc auris vitalibus improba febris,

Improba, quam nullus superat labor improbus
unquam,

Quam Medicina recens Nervosae nomine signans

Substituit putridae, Simul est Asthenica nomen,

Nomina ter nigro signari digna lapillo.

Sustulit; at nomen terris famamque reliquit,

Quam velut exuvias sacras et pignora Cara,

Patria Servabit, nullum peritura per aevum.

IV.

Hazám! im ez, a' Kerek es hamvainak szent
vedre,

Arany betűkkel írd fel e' Drága Nevet szent
vedre.

Mert e' Fijád, tsak egyedül Tenéked élt, — 's
éppen a'

Te javadra sok időig buzgónn hordozott
penna

Tselekedte, hogy a' mikor még senki is nem
vélte:

Virágában hervadott el a' sok munka közt
élte.

'S így lön vége ő néki is végével a' Századnak.
Mert minden Századok így hív Írót tsak egy-
gyet adnak.

'S e' le folyt, — ily tulajdonját az Újnak ál-
tal adni

Nem akarván, kézzebb vala magával el ra-
gadni.

De, mint az ég bőltozattyán, bárson színnel
fel festve

Ülvén, ditsekszik a' vízfzsa néző nappal az
estve:

Úgy néz vízfzsa ő vele is éz el pihenő Század,
Súgáival ékesítvén, Magyar Minerva! Házad.

Azt hát, kihólta után is Tenéked ékességed

Tiszteld Hazám, valamint ő igazán tisztelt Té-
ged.

